

Παπαδοπούδ-Βρεττ, Ντολλ.φυ.

Β', τφ. 212 (σ. 86)

Λαμπαντζιώτης

Πολυζώης

Υπό Ἀνδρ. Παπαδοπούδ-Βρεττ περιγράφεται, ἡδ' αὖν, τοῖς διελκυσίαις:

«212. — Νέα Χαλιδά, ἡτοι μυθολογικὸν Ἀραβικόν, περιέχον συγχύσεις καὶ συμβεβηκότα γίαν περίεργα καὶ ὠραία, συντεθέν εἰς τὴν Ἀραβικὴν διαλέκτον παρὰ τοῦ πολυμαθοῦς Δεβῦς Ἀμπουμπενήρ. Νῦν πρῶτον ἐκ τῆς ἰταλικῆς διαλέκτου μεταφρασθὲν, ὅς τινος εὐδοκῶν παρὰ Πολ.

Λαμπ. αψυα. 1791. — Εν Βιέννῃ, εἰς 8^{ον} Τομ. 3. ὁ Τομ. Α'. σελ. 249.»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. — Ὁ ἑαυτοῦς Πολυζώης Λαμπαντζιώτης ἀναφέρει εἰς τὸ Πρόοιόν του, ὅτι

κατὰ τὸ 1756 ἔτυπωσαν εἰς Βενετιανὰς τρεῖς τῶνους, τῆς αὐτῆς χαλμᾶς, α' ἢ β' ἢ γ'
 ἢ δ' ἢ ε' ἢ ς' ἢ ζ' ἢ η' ἢ θ' ἢ ι' ἢ κ' ἢ λ' ἢ μ' ἢ ν' ἢ ξ' ἢ ο' ἢ π' ἢ ρ' ἢ σ' ἢ τ' ἢ θ' ἢ
 εὐδοθῆεν χαλμᾶν του. Ἐχθον δὲ ἀνὰ χάρκας τὴν β' ὁ γ' εὐδοθῆεν κῶτῳ τοῦ
 πονήματος, τυπωθῆντος ἢ Βενετιῶν τὸ 1803 καὶ 1804 ἔτος, παρὰ Πάνω Θεοδοσίῳ. Εἰς
 τὰς δύο εὐδοθῆεν ταύτας ὁμοῦ ἀφαιρέθησαν καὶ δύο λέξεις Νέα χαλμᾶ.

